

Βασική ιδέα του ποιήματος: το πάθος, ο πόνος της
ερωτικής στέρησης,
Οι λογισμοί: η βροχή ως φυσικό φαινόμενο
Οι παραλογισμοί: οι ήχοι ως παρουσία του συ

ΚΙΚΗ ΔΗΜΟΥΛΑ
Τα πάθη της βροχής

Προβολή των παθών της ποιήτριας πάνω
στη βροχή
Χρόνος: μεσάνυχτα, διάρκεια

Το ποίημα ανήκει στη συλλογή Το λίγο του κόσμου (1971). Το συναίσθημα της μοναξιάς από την απουσία ενός αγαπημένου προσώπου αναδύεται μέσα από τη μελαγχολική ατμόσφαιρα του ποιήματος. Η ποιήτρια, δημιουργώντας μια υποβλητική ατμόσφαιρα, δίνει στο πραγματικό μια άλλη διάσταση: ο μονότονος ήχος της βροχής που ακούγεται μέσα στη νύχτα, καθρεφτίζοντας τη συναισθηματική της κατάσταση, μεταμορφώνεται στη λέξη που εκείνη επιθυμεί να προφέρει.

Εν μέσω λογισμών και παραλογισμών
άρχισε κι η βροχή να λιώνει τα μεσάνυχτα αφύπνιση μνήμης, κορύφωση πόνου
μ' αυτόν τον νικημένο πάντα ήχο
σι, σι, σι.

Η επανάληψη του εσύ ως στοιχείο
δομής

Οι παραλογισμοί από το "σι" στο
"εσύ"

1-6 Η συντροφιά της μονότονης βροχής

Ήχος συρτός, συλλογιστός, συνέρημος,
ήχος κανονικός κανονικής βροχής. }
Όμως ο παραλογισμός
άλλη γραφή κι άλλην ανάγνωση
μου 'μαθε για τους ήχους.
Κι όλη τη νύχτα ακούω και διαβάζω τη βροχή,
σίγμα πλάι σε γιώτα, γιώτα κοντά στο σίγμα,
κρυστάλλινα ψηφία που τσουγκρίζουν
και μουρμουρίζουν ένα εσύ, εσύ, εσύ. }
Κάθε σταγόνα κι ένα εσύ,
όλη τη νύχτα

Α' πρόσωπο: η παρουσία γίνεται
αισθητή από στ. 9

Αφηγείται την ψυχική περιπέτεια
με επίκεντρο ένα "εσύ" του οποίου
υπογραμμίζεται η απουσία.

Μονόλογος της ποιήτριας, ερωτική
μοναξιά βλ. ερώτηση 3

μελαγχολία

7-13 Από τον ήχο της βροχής στην
παρουσία του εσύ

ο ίδιος παρεξηγημένος ήχος,
αξημέρωτος ήχος,
αξημέρωτη ανάγκη εσύ,
βραδύγλωσση βροχή,
σαν πρόθεση ναυαγισμένη
κάτι μακρύ να διηγηθεί
και λέει μόνο εσύ, εσύ,
νοσταλγία δυσύλλαβη,

14-34 Η βροχή ως έκφραση του ερωτικού
πόνου

αρχική επίδραση στην πληγωμένη ψυχή της ποιήτριας παραλογισμός
σύγχυση πόνου νοσταλγία οδύνη αποφόρτιση (παρομοιώσεις)^[2 2 4]
επάνοδος στη λογική πίκρα κούραση διάθεση εξόδου λύτρωση

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ Κική Δημουλά

Χρόνος:

Η ποιήτρια επανέρχεται
στη λογική με λόγια που
φανερώνουν ψυχική κούραση
και ελαφρά ειρωνεία.

ένταση μονολεκτική,
το ένα εσύ σαν μνήμη,
το άλλο σαν μομφή
και σαν μοιρολατρία,
τόση βροχή για μια απουσία,
τόση αργύπνια για μια λέξη,
πολύ με ζάλισε απόψε η βροχή
μ' αυτή της τη μεροληψία
όλο εσύ, εσύ, εσύ,
σαν όλα τ' άλλα να 'ναι αμελητέα
και μόνο εσύ, εσύ, εσύ.

Κ. Δημουλά, *Το λόγο του κόσμου*, Στιγμή

Λευτέρης Κανακάκης, 17 Ιουλίου 1967

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 1 Με ποιον τρόπο δημιουργείται η εντύπωση του ακούσματος της λέξης «εσύ»;
- 2 Εντοπίστε τις παρηκλήσεις που υπάρχουν μέσα στο ποίημα και εξετάστε τη λειτουργία τους.
- 3 Παρόλο που επαναλαμβάνεται η λέξη «εσύ», το ποίημα έχει περισσότερο τη μορφή μονολόγου. Από ποια στοιχεία διαπιστώνεται και πώς συμβάλλει αυτή η μορφή στη δημιουργία του μελαγχολικού κλίματος που κυριαρχεί στο ποίημα;
- 4 «...βραδύγλωσση βροχή...εσύ»: Τι θα ήταν αυτό που θα μπορούσε να διηγηθεί η βροχή; Επινόηστε μια δική σας ιστορία, λαμβάνοντας υπόψη σας τη συναισθηματική κατάσταση του ποιητικού υποκειμένου.

ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Συζητήστε στο μάθημα της Φυσικής και της Χημείας για τη δημιουργία της βροχής, για τα είδη της, καθώς και για τις επιπτώσεις μεγάλων περιόδων βροχόπτωσης στο κλίμα της χώρας και στη διάθεση των ανθρώπων.

Γκολφίνος, Σελίδες ημερολογίου Β' (λεπτομέρεια)